

2657

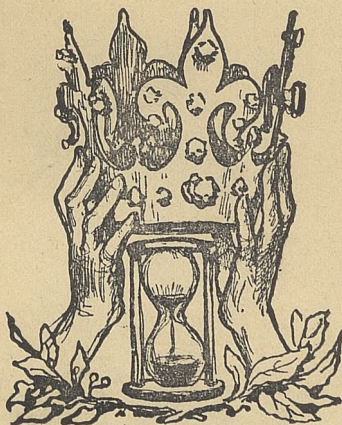
6843

SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1911.

W KRAKOWIE

NAKŁADEM MUZEUM NARODOWEGO.

W DRUKARNI „CZASU”, POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO

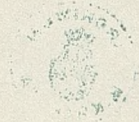
1912.

REPUBLIC OF THE PHILIPPINES

DEPARTMENT OF EDUCATION

OFFICE OF THE SECRETARY

MANILA

GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1950

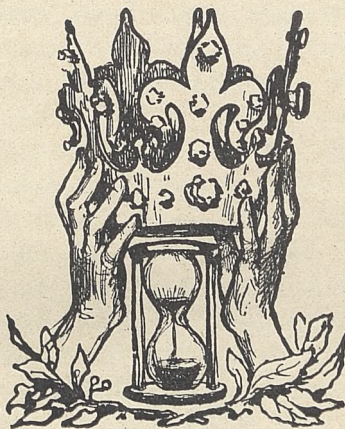
6843.

SPRAWOZDANIE

DYREKCYI

MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE

ZA ROK 1911.

W KRAKOWIE

NAKŁADEM MUZEUM NARODOWEGO.

W DRUKARNI „CZASU”, POD ZARZĄDEM ALEKSANDRA ŚWIERZYŃSKIEGO

1912.

Pprzed rozpoczęciem naszej kroniki z r. 1911 winniśmy przede wszystkim dać wyraz radości, że oto kilkoletnie wyteżone usiłowania o pozyskanie odpowiedniego gmachu dla pomieszczenia zbiorów Muzeum narodowego, zostały wreszcie uwieńczone pomyślnym rezultatem. Obszerny gmach na wzgórzu wawelskim, zajmowany dotychczas przez szpital wojskowy, został w ciągu roku 1911 przez wojskowość ostatecznie opróżniony i gmach ten przeszedł w posiadanie Wydziału krajowego, który go przeznaczył i oddał na siedzibę Muzeum. Z chwilą tą rozpoczyna się w dziejach Muzeum nowy okres: przygotowawczy, okres żmudnej pracy reorganizacyjnej, której owoce dopiero za lat kilka będą w całej pełni widoczne. Na razie, główną troską Zarządu, jest sprawa adaptacji nowego gmachu i przygotowania planów przyszłych urządzeń. Wobec tych poważnych zadań, musi obecnie osłabnąć zewnętrzna artystyczno-kulturalna publiczna działalność Zarządu Muzeum, który pochłonięty pracą wewnętrzną reorganizacyjną, nie może już odtąd zużytkować swych sił w powyższym kierunku.

Stan przejściowy, w jakim od lat kilku znajduje się nasza instytucja, odbić się musiał niekorzystnie pod niejednym względem, na urządzeniu obecnego Muzeum w Sukiennicach. Siłę artystycznego wrażenia, jakie winno wywierać Muzeum, osłabia od lat kilku coraz dotkliwiej, wciąż rosnące zacieśnienie i przeładowanie muzealnych wnętrz. To też wskutek tego z różnych względów będącego nie do uniknięcia, nadmiernego przeładowania, tak ciasnego lokalu jakim z biegiem lat stały się dla Muzeum Sukiennice, Zarząd Muzeum nie mógł już od pewnego czasu brać żadnej od-

powiedzialności za nieodpowiednie urządzenia, tak pod względem artystycznym, jak i pedagogicznym. W tych warunkach, stawało się Muzeum prawie że już magazynem przedmiotów sztuki. Jestto więc fakt, dla rozwoju Muzeum niesłychanie pomyślny, że już w najbliższych miesiącach będą się mogły rozpocząć częściowe przenosiny zbiorów na Wawel, w nowe, rozległe, piękne wnętrza, gdzie z łatwością uda się najzupełniej celowo ugrupować okazy i uczynić zadość wszelkim artystycznym, naukowym i pedagogicznym postulatom.

Obok sprawy przerobienia i urządzenia nowego gmachu, wysuwa się na plan pierwszy druga sprawa, niesłychanie ważna: bogactwo i jakość zbiorów, które w tej nowej siedzibie mają być pomieszczone. Zbiory te winny dać jak najdobitniejsze świadectwo, o świetnych tradycjach i dostojęństwie kultury naszego narodu. W urzeczywistnieniu tego wielkiego celu, współdziałać musi ofiarność publiczna. Bardzo skromne fundusze, jakimi Zarząd Muzeum rozporządza, pozwalają na kompletowanie zbiorów tylko w bardzo drobnej mierze. Muzeum, które w większej części powstało drogą darów, tą drogą i nadal musi się powiększać i rozrastać. Wielu chętnych ofiarodawców wstrzymywało się dotąd z przysyłaniem darów do Muzeum, niechcąc, by dary ich ginęły w natłoku i nie występowały w należytej mierze i w odpowiednim otoczeniu. Otóż obecnie zyskuje Muzeum na Wawelu, trzydzieści pięknych, przestrzennych, widnych sal, które jak najgodniej i najświetniej zapełnić, winno społeczeństwo nasze uznać za swój obowiązek. Na obojętność w tej mierze nie możemy się skarżyć. Już wiele przedmiotów czeka w naszych składach chwili, w której otwarcie nowego Muzeum pozwoli wydostać się im znów na światło dzienne i zajaśnieć w oczach całego ogółu. Wyrażając na tem miejscu wdzięczność wszystkim tym, którzy niezrażeni nieodpowiednimi warunkami, w jakich na razie przeczekać muszą ich zbiory, już jednak zechcieli je Muzeum przekazać, tem śmieiej odzywamy się z apelem do wszystkich, którym dobro i rozrost wielkiego i jedynego narodowego Muzeum leży na sercu, by nie zwlekali dłużej z swą ofiarnością i nawet w razie jeśli przysłać nie mogą, deklarowali przynajmniej swe dary, by zawczasu można jak najlepiej ułożyć obraz całości nowego Muzeum. Jest bowiem rzeczą wielkiej wagi, by Zarząd Muzeum zawczasu mógł się dokładnie zoriento-

Wit Stwosz »Ogrojec«.

wać, na jakie nowe zasoby może jeszcze liczyć przy reorganizacji Muzeum prócz tych obiektów, które już obecnie są w jego posiadaniu.

W celu przyjscia z pomocą instytucji w chwili tak ważnej, pobudzone zostało do nowego życia od szeregu lat już istniejące Towarzystwo Przyjaciół Muzeum narodowego, którego zadaniem jest zbierać choćby najdrobniejsze wkładki jednokoronowe wśród ogółu i z uzbieranego tą drogą funduszu, czynić zakupna dla Muzeum, głównie z dzieł sztuki współczesnej*). Niechże nie braknie nikogo w szeregach członków tego tak pożytecznego Towarzystwa, niechże każdy przyłoży choćby najdrobniejszą cegiełkę do dzieła utworzenia nowej, wielkiej świątyni naszej sztuki.

DARY I KUPNA.

Z darów, którymi wzbogaciło się Muzeum w r. 1911 najważniejszym a pierwszorzędnym wprost okazem muzealnym, jest ofiarowana przez Ludwika Halskiego oryginalna płaskorzeźba Wita Stwosza: »Ogrojec«. Niezmiernie cenne to dzieło, wmurowane dotychczas w ścianę domu ofiarodawcy, ulegało pewnemu zniszczeniu, to też należy uznać za czyn wysoce kulturalny, że właściciel przekazał je Muzeum narodowemu dla celów jak najtroskliwszej konserwacji. Po obmyciu z kurzu i odczyszczeniu wystąpiła cała subtelność artystycznego wykonania tego znakomitego okazu naszej miejscowej sztuki średniowiecznej, oraz ślady dawnej polichromii. Na miejscu, które zajmowała płaskorzeźba, wmurowaną będzie wkrótce kopia w odlewie gipsowym roboty artysty rzeźbiarza Jana Szczepkowskiego.

Zbiory Muzeum narodowego wzbogacił znacznie Henryk hr. Stecki z Wołynia ofiarując swą kolekcję o wysokiej wartości artystycznej jakoteż kulturalnej. Spotykamy w tej kolekcji garnitur 12 łyżek srebrnych z XVI w. z polskimi herbami Szeligą i Przegonią; na rzeźbionych trzonkach łyżek znajdujemy postacie apostołów i grawirowane sentencje rymowane, n. p. »żywot

*) Wszelkich informacji odnośnych do Towarzystwa udziela i składki przyjmuje skarbnik Dr. T. Szydłowski, adres: Muzeum narodowe.

pocziwy jest skarb prawdziwy« albo »przy każdej sprawie pomnij o sławie« lub na innej »nadobnie strojny, kto cnotą hojny« lub też »mieście na baczności swoje przypadłości« i t. p. Ładną i okazałą kolekcję, bo liczącą około 200 sztuk, stanowi zbiór ozdób srebrnych z X i XI w., filigranowych, wykopany w r. 1859

Łyżki polskie z daru hr. H. Steckiego.

w Sejkowicach, gub. Warszawskiej, pow. gostyńskim, wraz z współczesnymi monetami. Między tymi filigranami znajdujemy dwa nazyjniki — jeden ospiralnych, powszechnie wtedy używanych skrętach — drugi złożony z 21 związanych ze sobą drobnych ozdób. — Dalej znajdujemy w kolekcji hr. Steckiego portfel królowej Maryi Leszczyńskiej z jej monogramem, bogato złotem i srebrem haftowany, modlitewnik księż-

nej Łowickiej, подарowany senatorowi Józefowi Augustowi hr. Ilińskiemu. Po hr. Ilińskim jak i współczesnym mu Steckim otrzymało Muzeum w tej kolekcji drobiazgi mundurowe, jak pasy, ładownice, szlify i t. p. Bardzo bogato w darowiźnie hr. Steckiego reprezentowany jest zbiór sfragistyczny, liczy bowiem 108 tłoków

pieczętnych polskich, między którymi spotykamy kilka okazów średniowiecznych, a kilka królewskiej kancelaryi (tłok do pieczęci wielkiej litewskiej Sobieskiego). W całym szeregu drobniejszych przedmiotów wyróżnia się jeszcze obrazek na podkładzie kredowym malowany przez Josta Amana (Ammana), znanego ilustratora druków XVI-wiecznych, przedstawiający Batorego jako księcia siedmiogrodzkiego. Portret datowany jest cyfrą 1576 i monogramem artysty. Wreszcie podnieść należy pamiątkowy kielich srebrny, złożony, ofiarowany Tadeuszowi Kościuszcze przez miasto Bristol w r. 1797. Kielich o grawirowanej ornamentacyi neogotyckiej nosi na swej podstawie napis: »The Friends of Liberty in Bristol to the Gallant Kościuszko 1797«. Prócz wielu jeszcze drobniejszych przedmiotów złożył ofiarodawca 200 K. na kosztta umieszczenia swej darowizny w Muzeum narodowem.

Kollekcyja p. Dąbcańskiej ze Lwowa, przeznaczona dla Muzeum narodowego na Wawelu, powiększa się znacznie co roku, tworząc całość, coraz bogatszą, coraz bardziej różnorodną i dla Muzeum niezmiernie cenną. W r. bieżącym przybyło kilkadziesiąt obrazów, kilkadziesiąt okazów szkła, porcelany i mebli, przeważnie z początku XIX w., dalej cały szereg książek i rycin wreszcie bogaty dział tkanin i materyi.

Wykaz rozlicznych pomniejszych darów, które w r. 1911 pomnożyły zasoby Muzeum, pomieszczamy poniżej:

Co do zakupów w r. 1911, to witamy przedewszystkiem fakt, że dzięki funduszowi, który przyznało na zakupno dzieł sztuki Ministerstwo Wyznań i Oświaty, dział współczesnego malarstwa powiększył się bardzo wydatnie. Z funduszu tego, który na rok 1910 wynosił 5000 K. zakupiła w grudniu Dyrekcyja Tow. Przyj. Sztuk p. dla Muzeum narodowego, kilka pierwszorzędných obrazów, które wspaniale ozdobiły sale Muzeum. Podnieść to trzeba z uznaniem, że wybrano dzieła co najlepsze, a dla Muzeum tem cenniejsze, że są to utwory artystów mało w niem dotąd reprezentowanych. Przybyły mianowicie: Hoffmana Vlast. Madonna, Weissa W. Portret matki artysty, Boznańskiej O. Portret kobiecy i Karpińskiego Alf. Studium portretowe.

Niesłychanie skromny fundusz, jaki posiada Muzeum do dyspozycyi, obróciła Dyrekcyja na pozyskanie szeregu wyjątkowo korzystnie do nabycia się nastroczających, a dla uzupełnienia zbior-

rów potrzebnych okazów. Dzięki specjalnej subwencji Sejmu krajowego nabyto szereg okazów artystycznej twórczości ludowej, aby twórczość ludu znalazła w zbiorach Muzeum swój wyraz.

Dział depozytów, który świetnie uzupełnia kolekcje muzealne, powiększył się znacznie. Wspomnieć tu należy przede wszystkim p. Feliksa Jasińskiego, który rozszerzył swą kolekcję malarstwa współczesnego polskiego, powierzoną czasowo Muzeum.

URZĄDZENIA MUZEALNE, KONSERWACYA I INWENTARYZACYA.

Mimo niesłychanego przepełnienia sal, Zarząd Muzeum nie przestał starać się usilnie o wprowadzanie w urządzeniu wewnątrz coraz to nowych ulepszeń już to w układzie i ugrupowaniu przedmiotów, już to w sposobie ich umieszczenia i wyodrębnienia. W r. 1911 urządzono specjalną salę Jana Stanisławskiego, która powstała dzięki hojnemu zapisowi ś. p. Janiny Stanisławskiej, o którym w sprawozdaniu zeszłorocznem już podaliśmy wiadomość. Nową salę urządzono w kwietniu adaptując umyślnie do tego celu jedno z bocznych wewnątrz muzealnych. W małym wnętrzu trzeba było rozmieścić przeszło sto obrazków, stąd pewna ciasnota w urządzeniu na pierwszy rzut oka jest widoczna. Przy panującym w Muzeum przepełnieniu z trudem zdołano znaleźć i tyle miejsca na należne uczczenie pamięci wielkiego artysty i otwarcie dla publiczności wspaniałego zbioru jego dzieł, mających doniosłe znaczenie w dziejach naszej sztuki. Zbiór ten daje imponujący i wcale dokładny obraz jego twórczości.

Konserwacya zabytków, ściśle związana z należytem utrzymaniem i racjonalnem prowadzeniem każdego muzeum, obejmowała w ubiegłym roku przedewszystkiem restauracyę starych tkanin i haftów. Dary składane na rzecz Muzeum w tym dziale, są bardzo często nadzwyczaj zniszczone, utrwalenie więc i wzmocnienie w takich wypadkach, w celu ratowania okazu przed zupełnem zniszczeniem, jest jedną z najpilniejszych kwestyj. Restauracya tkanin, haftów i koronek trwała bez przerwy rok cały, na przyszłość zaś również zaniechaną być nie może ze względu na bardzo bogaty materiał, jaki Muzeum narodowe w dziale dawnego tkactwa i haftarstwa posiada.

Nadto oczyszczono i odrestaurowano w dalszym ciągu kilka obrazów olejnych, jak również zajęto się konserwacją kilkudziesięciu rysunków i akwarel.

Praca nad reorganizacją inwentarza Muzeum narodowego postępuje naprzód w dalszym ciągu. Wciągnięto już do inwentarza przedmioty, których dotychczas nie wystawiono, lecz dla braku miejsca przechowano w składach i tylko pobieżnie spisano. Inwentarzem objęto też niektóre działy, dotąd dla braku czasu tylko katalogowane — jak biblioteka, zbiór fotografii. Równocześnie prowadzono inwentaryzację bieżącą, t. j. przedmiotów napływających, według zasad przyjętych dla reorganizacji inwentarza. Główną uwagę zwrócono na dokumenta stwierdzające autentyczność i proveniencję zabytków i uporządkowano je zgodnie z numeracją inwentarza. Dalszym zadaniem będzie odpowiednie zestawienie bibliografii odnoszącej się do zabytków Muzeum narodowego.

ZMIANY PERSONALNE.

Kustoszu Muzeum narodowego Dr. Julian Pagaczewski został na własne żądanie zwolniony od obowiązków. Nowo powołani zostali: Dr. Tadeusz Szydłowski w charakterze kustosa, Józef Kwiatkowski w charakterze adjunta Muzeum.

MUZEUM CZAPSKICH.

Gabinet numizmatyczny powiększył się w r. 1911 o 965 sztuk monet, 52 medale i 21 banknotów różnych czasów i różnego pochodzenia. Trwałą dla zbioru wartość ma kilkadziesiąt monet i medali zakupionych na licytacji u Helbinga w Monachium, oraz część wykopaliska monet piastowskich z XII w. ofiarowana przez p. H. Mańkowskiego. Z większych darów nadeszły: zbiór monet miedzianych 560 sztuk Henryka hr. Steckiego, dary pp. Byszewskiego, Psarskiego, Fr. Ścisły i Fr. Szewczyka. Do gabinetu numizmatycznego należący oddział sfragistyczny powiększył się w omawianym okresie o 388 pieczęci, częścią tło-

ków, a częścią odcisków lub odlewów. Przeważna ich ilość pochodzi z daru Henryka hr. Steckiego i obejmuje pieczęcie królów, książąt, miast i dygnitarzy polskich. Kolekcya ta wzbogaca znakomicie zbiór sfragistyczny, jaki Muzeum po ś. p. Prof. Piekosińskim posiada. Zarząd przystąpił już do systematycznego ułożenia wszystkich swych odlewów pieczęci i poczynił kroki o dalsze ich kompletowanie. W ten sposób nasz zbiór stanie się jedynym pierwszorzędnym w Polsce. Wyłaniająca się kwestya uporządkowania i uprzyśtępnienia zbioru plomb, wzbogaconego ostatnimi czasy darami p. Dra Sternschussa, musiała być na razie jeszcze odłożona.

Gabinet rycin rozwija się szybko, podobnie jak w latach poprzednich. W roku 1911 napłynęło do gabinetu 3134 rycin, litografii i drzeworytów, 172 map, 145 fotografii, 126 exlibrisów i 323 marek. W przeważnej części są to ilustracye czasopism, dające bardzo obfity i dzisiaj już poszukiwany materiał do portretów, widoków i reprodukcji dzieł artystycznych. Ułożony alfabetycznie, oddaje ten materiał ikonograficzny ogromne usługi dla badaczy i wydawców. Tak jak w roku zeszłym, tak i obecnie należy podnieść ze szczególnem uznaniem oliarność Redakcyi »Świata«, która odbitki ze wszystkich klisz swego pisma stale w dalszym ciągu nadsyła, dając przez to godny naśladowania przykład dla innych ilustrowanych polskich czasopism. Z rycin oryginalnych zanotować należy jako szczególnie cenne nabytki: »Eccē Homo« Norblina, dar p. Dąbezańskiej ze Lwowa, oraz »Hermes Caraglia«, nadw. złotnika króla Zygmunta Augusta, rycina zakupiona. Podobnie rozwijają się osobno traktowane w tym gabinecie działy jak: kolekcya map, nad którą dalsza praca, wskutek braku odpowiedniej siły na razie wstrzymaną została, oraz zbiory gromadzonych za przykładem »British Museum« exlibrisów i marek pocztowych, w których z natury rzeczy okazy polskie w mniejszości się znajdują.

Archiwum, składające się z dokumentów królewskich, miejskich i innych, oraz z autografów rozmaitych osobistości powiększyło się w roku ubiegłym o 109 Nrów, w czym większą część stanowią listy, papiery i pamiętniki jen. Kruszewskiego, pochodzące z daru p. Karoliny Grabiańskiej. Interesującym nabytkiem w tym dziale jest również cały fascykół aktów o wy-

cofaniu monet polskich z obiegu w guberniach południowej Rosyi, nadesłany przez jednego członka Tow. Numizm. z Kijowa, oraz drugi fascykuł dokumentów miasta Kazimierza Dolnego nad Wisłą, dar p. Stefana Demby.

Praca w bibliotece ograniczyła się do inwentaryzowania resztek bibliotecznych z wieków XVI—XVIII i do rozsprzedaży dubletów. Do tego dopomógł w znacznym stopniu wydany przez Zarząd katalog dubletów książek i rozesłany wszystkim bibliotekom i zbieraczom. Fundusz w ten sposób nabyty posłużył do zakupu brakujących dzieł w bibliotece, która ponadto wzbogaciła się w wiele cennych okazów drogą wymiany dubletów. Prócz tego większe ilości książek nadesłali w darze p. W. Lasocki z Nałęczowa i p. S. Szukiewicz z Jasła.

Lapidarium pomieszczone w ogrodzie, a przechowujące rozmaite fragmenta architektoniczne jest już przepełnione i czeka pomieszczenia na Wawelu. Na balkonie Muzeum ustawiono tymczasowo ciekawy i rzadki już zabytek, kartę z XVIII wieku z herbami Szembeków, dar pp. Poleskich.

ZBIORY IM. EDWARDA GOLDSTEINA.

Dary p. Edwarda Goldsteina, nabywane przezeń co roku podczas pobytu za granicą, mają za zadanie, ustawiczne a konsekwentne uzupełnianie zbiorów, składających się z działu sztuki wschodniej i sztuki europejskiej. Do zbiorów wschodnich przybyły w r. 1911 bardzo liczne i pierwszorzędne niekiedy okazy, jak japońskie malowidła na papierze ryżowym, 16 drzeworytów, 13 gard, w tem kilka bardzo dawnych, wyroby z brązu, a nadewszystko prześliczny sekretarzyk z XVIII w., z drzewa lakowanego, ornamentowany delikatną laką złotą, inkrustowany macią perłową i okuty bronzami. Dalej: 60 malowideł wschodnio-indyjskich na mice, ciekawe okazy broni perskiej z XVII i XVIII wieku, świecznik z Tunisu, przedmioty z Egiptu, z Kongo etc. Powiększył się również bardzo wydatnie dział zabytków sztuki i kultury Zachodu. Kilkanaście sztuk broni białej i palnej, w tem interesujący i prawie kompletny dział karabinów wojskowych francuskich od czasów Napoleona aż do zaprowadzenia karabinów repetujących. Analogicznie do kolekcji

Ze zbiorów Edwarda Goldsteina.

gard japońskich utworzyć pragnie p. Goldstein dział gard europejskich a na początek pozyskał dwie ciekawe gardy z XVII wieku. Znacznie wzbogacił się dział kuchenny oraz zastaw stołowych; są tu srebra i brązy cyzelowane z epok Ludwika XV i XVI, tudzież *directoire*'u i *empire*'u. Dalej kilkadziesiąt wybornych rycin, kilkanaście malowideł i rysunków różnych malarzy i epok, osobno zaś bogata kolekcja rycin ilustrujących epokę Napoleona I. Kilka ciekawych okazów z epoki *incroyable*, *directoire* i *empire* powiększyło dział dziecinny. Przybyło wreszcie nieco numizmatów, przedmiotów służących do kultu i zabytków etnograficznych.

Nadewszystko jednak wzbogacił się dział ceramiczny. Znajdujemy tu pierwszorzędne okazy francuskich fabryk, najczęściej z *terre de pipe*. Na czoło wysuwają się dwie butelki na kwiaty, z początku XVIII wieku, z fabryki w Avignon, tudzież półmisek z pokrywą na pasztet, oznaczony, a wykonany przez L. Sulmonta w Rouen w stylu i technice naśladowanej wyroby avignońskie.

Jest tam naczynie na kwiaty i dzban z fabryki w Delft w stylu Ludwika XV i XVI, jest czajnik z fabryki w Lunéville (w. XVIII), są wyroby z Montpellier, Capo di Monte (3 ciekawe kompozycje figuralne), Moustier i fabryk nieznanych. Dalej znajdujemy pięknie malowany talerz fajansowy z XVII w. hiszpańsko-mauretański, talerz szesnastowieczny, wyrobu mauretańskiego, ceramikę japońską, chińską, północno-afrykańską. Na wyszczególnienie zasługują okazy perskie z XVI i XVII wieku, z charakterystyczną błyszczącą polewą, niekiedy naśladowującą emalię. Jak widać z powyższego zestawienia, kolekcya p. Goldsteina rośnie z roku na rok a nabytki nowe gromadzi ofiarodawca systematycznie i celowo.

DOM I MUZEUM JANA MATEJKI

przy ograniczonym zakresie działania i niemniej ograniczonym budżecie, obracać się musi prawie wyłącznie w granicach konserwowania wielkiej spuścizny po artyście oraz kompletowania zbiorów drogą gromadzenia fotografii z rozproszonych po świecie obrazów i szkiców. W tej też mierze udało się w 1911 roku osiągnąć nie mało. Dzięki obywatelskiej ofiarności obecnego właściciela obrazu »Wianki«, Dom Matejki pozyskał w darze przepyszną, naturalnej wielkości tegoż obrazu fotografię. Zdobycz to nielada. »Wianki« bowiem, obraz pozbawiony historyzmu i nawskroś rodzajowy, są unikatem w twórczości Matejki i nikt ich prawie nie zna. Wywiezione niegdyś do Ameryki i tam przez niesumiennego entrepreneurę sprzedane powróciły do kraju dopiero niedawno. Dzisiejszy ich właściciel, adwokat kraj. Dr. Teodor Kosch, przyznał Domowi Matejki prawo pierwokupu i jest nadzieja, że oryginał »Wianków« znajdzie się może kiedyś w zbiorach Domu, aby dodać jeden jeszcze ciekawy rys do indywidualności wielkiego artysty. W tym kierunku podjął Zarząd Domu dalsze jeszcze starania. Niewielu wiadomem, że Matejko-rysownik uprawiał w wolnych chwilach satyry i w ulotnych rzutach odsłaniał nieraz swój wysoce oryginalny humor. Utwory tej kategorii, rzucane na papier przez mistrza dla zabawy dzieci i domowników są dotąd mało dostępne. Dzięki atoli uprzejmości p. Heleny z Matejków Unierzymskiej pozyskał Dom Matejki szereg fotografii z tych rysunków

a liczba ich będzie się z czasem bodaj zwiększała. — Ze zbiorów po zmarłym przedwcześnie ś. p. Tadeuszu Matejce, ofiarowała Rodzina do Domu Matejki znaczną ilość fotografii i reprodukcji oraz oryginalny rysunek przedstawiający projekt gotyckiego ołtarza. — Z przedmiotów zakupionych do zbiorów nabyto szkic ołówkowy, przedstawiający grupę rzemieślników w strojach średnio-wiecznych (studjum do »Ubiórów w Polsce«) oraz starą czapkę haftowaną złotem, które powiększyła najobfitszą chyba w Polsce kolekcję czepców i strojów głowy. Ten też wzgląd jedynie usprawiedliwia nabycie do zbiorów przedmiotu nie pozostającego w bezpośrednim związku z Matejką.

Z robót administracyjnych podjętych i uskuteczionych w ciągu 1911 roku wymienić należy odświeżenie klatki schodowej oraz adaptacje mieszkań woznego i portyera w przysieniu realności. Roboty te wskutek zdezelowania starych murów, wymiany podłóg, przełożenia rur wodociągowych i uporządkowania podwórca obciążły nadmiernie budżet instytucji. Mimo wszystko jednak powiodło się w ramach normalnego budżetu pomieścić jeden jeszcze znaczny wydatek, a mianowicie ponieść koszt ufundowania pamiątkowej erekcyjnej tablicy Domu Matejki. W miesiącu marcu 1911 roku wmurowaną została w ścianę klatki schodowej tablica z czerwonego marmuru z następującym napisem:

DOM TEN I MIESZCZĄCE SIĘ W NIM MUZEUM
PAMIĘCI I CZCI
JANA MATEJKI
POŚWIĘCONE
STARANIEM MARYANA SOKOŁOWSKIEGO
Z FUNDUSZÓW PAŃSTWA, KRAJU I GMINY ORAZ SKŁADEK
PUBLICZNYCH Z WSPÓŁPRACOWNICTWEM I-GO WYDZIAŁU
TOWARZYSTWA IM. J. MATEJKI
W OSOBACH:
KONST. M. GÓRSKIEGO, KAROLA PIENIAŻKA, EDW. HR. RACZYŃSKIEGO,
FRANCISZKA SŁĘKA, PIOTRA STACHIEWICZA, TAD. STRYJEŃSKIEGO.
STWORZONE
W DNIU 1. MAJA 1895 UROCZYŚCIE OTWARTO.

Wykaz obrotu funduszami Domu Matejki zamieszczamy na innym miejscu niniejszego sprawozdania. Frekwencya przedstawia się jak następuje:

W ciągu 1911 roku zwiedziło Dom i Muzeum J. Matejki:

2392 osób za biletami po 60 halerzy

60 » » » » 20 »

627 » » » » 10 »

razem 3079 osób za ogólnym wstępem 1.509 K. 90 h.

Jenerał Józef Dwernicki.

D A R Y.

OBRAZY I RYSUNKI.

Biernacki Wiktor z Paryża: akwarela Piotra Michałowskiego i rysunek piórkiem Ch. Jaque'a.

Honorata z Rozmanitów Jachimiska: 5 olejnych syberyjskich krajobrazów, jako dar ś. p. swego ojca.

Kanoniczki św. Ducha w Krakowie: 7 rysunków pastelowych z portretami Wereszczaków.

Kozłowski Justyn: szkicownik swój z portretami osób z lat 1860-tych.

Kremerowa J. ze Lwowa: portret J. N. Nowińskiego przez Stattlera.

Muszyńska z Warszawy: obraz M. Trzebińskiego »Fontanna na placu Signorii we Florencji«.

Rygielowa Sabina z Rzymu: szkic olejny Chlebowskiego i jedna akwarela.

Schwarz Henryk z Krakowa: rysunek Matejki.

Dr Stanisławski Grzegorz z Kijowa: 31 szkolnych studyów rysunkowych Jana Stanisławskiego.

Szukiewicz Maciej: portret Al. Jabłonowskiego rysowany przez Stachewicza.

Wieluch D.: rysunek obrazu w Orłowej.

Żułowski Przemysław: portret K. Beyera, rysunek St. Żuławskiej i portret Wiśniowskiego i Kapuścińskiego z r. 1847.

RZEŻBY, FRAGMENTY ARCHITEKTONICZNE I ODLEWY GIPSOWE.

Adw. Bednarski: fragmenty odrzwi z ul. Wiślniej l. 3.

Dr Bader z Krakowa: figura gipsowa św. Józefa.

Czunko Adam: dwa odlewy gipsowe medalionów z kościoła św. Andrzeja.

Halski Ludwik: »Ogrojec«, rzeźba Wita Stwosza.

Kaetznerowa J. z Warszawy: biust marmurowy dziewczynki dłuta Demetria Paermo z Genui.

Odrawąż-Wysocka: biust s. p. jej męża Ign. Wysockiego przez Alfreda Vermilleta.

X. Smoczyński Paweł z Królika: retabulum barokowe drewniane.

N. N.: dwa fragmenty kamienne z herbem »Półkoziec«.

N. N. za pośrednictwem Józefa Pałasińskiego: cyboryum drewniane, złożone, barokowe z XVII wieku.

Dr Twarog: 10 fragmentów rzeźbionych, architektonicznych z ul. Wiślniej l. 4.

Torbe: 4 fragmenty kamienne.

PRZEMYSŁ ARTYSTYCZNY.

Bagińska Felicja z Warszawy: filiżanka ze spodkiem z porcelany berlińskiej.

Buchner z Warszawy: dwie flaszki z r. 1826, z herbem »Lis«.

Ks. Marya Czetwertyńska z Warszawy: meble i sprzęty z pocz. XIX wieku.

Chryzostom Dębnicki: serweta z XVII wieku.

Kremerowa ze Lwowa: zegar srebrny i tabakierka po kompozytorze J. N. Nowińskim.

Kruszyńska Józefa: suknia balowa empire z chusteczką trójkątną na szyję.

Łopaciński Euzebiusz z Leonpola: kielich srebrny złożony z r. 1610.

Polescy Michałowie z Rokitna: karoca z XVIII wieku.

Hr. Rusiecki Stanisław z Warszawy: flaszka wenecka z XVIII wieku złożoną z 4 ćwiartek.

Wiktor Windyk Wittgy z Warszawy: flaszeczka wenecka z XVIII wieku.

Nadto złożyli drobniejsze dary: Beroń Bogdan, Biesiadecki Franciszek z Firlejowa, Cercha Stanisław, Czyżowska Marya z Tarnogóry, Epsteinowie z Krakowa, Glixelli z Krakowa, Marya Męcińska z Dukli, Morawski Juliusz Bolesław, Pietrzykowski z Warszawy, Stroynowska z Lublina, Sumińska Filipina, Weyssenhofowie z Warszawy.

DOKUMENTY I REKOPISY.

Demby Stefan: fascykuł dokumentów m. Kaźmierza Dolnego z r. 1681—1700.

Dyrekcya teatru miejskiego w Krakowie za pośrednictwem W. Feldmana: teatralny rękopis »Wesela« Wyspiańskiego.

Nadto złożyli drobniejsze dary: Bołsunowski Karol z Kijowa, Brzezińska Aniela z Lublina, Dąbkowski ze Szydłówka, Demby Stefan, Fonberg Marya, Kremerowa z Kijowa, Gabryela z Darowskich Łepkowska, Rychlewski Julian z Krakowa, Szczudłowska, X. Wierzejski z Parczewa, Dr Ziemiński Zygmunt, Łuszczkiewiczowa.

NUMIZMATY.

Ludwika hr. Colonna Walewska: kolia na szyję, złożona z 83 denarków piastowskich.

Henryk hr. Stecki: 560 monet.

Drobniejsze dary złożyli: Adamski J., Biesiadecki Franciszek z Firlejowa, Bołsunowski Karol, Borkowski Jan z Jaworznia, Dr Bujak Franciszek z Krakowa, Byszewski Edward, Cieszkowski z Warszawy, Dymek Janusz z Krowodrzy, Fremder L., Goldstein Maksymilian, Kindler Henryk ze Stryja, Kosieradzki z Warszawy, Kowalczyk Stanisław, Kowarski Otto z Cannes, Kozłowski Zygmunt z Warszawy, Lorencki M., Dr Muczkowski Józef z Krakowa, Nawrot W., Nowotarski Władysław, Orda Stanisław z Biżeczewic, Pawłowski Jan, Psarski Emil Julian z Tarnowa, Rygie-rowa Sabina z Rzymu, Dr Rode z Warszawy, Sękowski z Obrówki, Ścisło Franciszek z Krakowa, Stefanowski Władysław, Szewczyk Franciszek, Dr Twaróg Feliks, Władyczkova Scholastyka, Zienkiewicz Stanisław, Żuławski Przemysław, Komitet medalu ry-dzińskiego.

SFRAGISTYKA.

Wanda Brylakowa: 30 ołowianych odcisków pieczęci.

Raszkievicz Stefan z Sokołowa: tłok pieczętny z czasów Kościuszki.

Henryk hr. Stecki: 62 odlewów bronz. pieczęci, 178 cyno-wych i 104 tłoków pieczętnych.

BIBLIOTEKA.

Dąbcańska Helena: kilkanaście skrzyń książek.

Dr Lasocki Wacław z Nałęczowa: 5 pak książek (jako re-sztę biblioteki darowanej poprzednio).

Przyłęcki Stefan z Wolicy: 2 paki książek.

Jełowicki Władysław: 23 książek ozdobnych z biblioteki papieskiej Piusa IX.

Szukiewicz z Jasła: 1 kosz książek.

Pojedyncze dzieła złożyli nadto: Dr Bąkowski Klemens z Krakowa, Bołsunowski Karol z Kijowa, Cepnik Henryk z Wie-dnia, Cisek Karol z Piekar, Demby Stefan, Dobrzański Tadeusz z Warszawy, Dymek Janusz, Hoyerowa Marya, Kozubowski Wła-dysław z Radymna, Kremerowa, Kubalski Edward z Krakowa, Łepkowska z Darowskich Gabryela, Niemczewski Franciszek, Peszko Stanisław, Prusiewicz Aleksander, Ks. Zbawca Paweł

Riedelski z Ameryki, Schwarz Henryk z Krakowa, Szczudłowska z Wieliczki, Szukiewicz Maciej, Towarzystwo Szkoły Ludowej w Stanisławowie, Terakowski Franciszek z Krakowa, Thugut Stanisław z Warszawy, Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, Dr Treter Mieczysław ze Lwowa, Dr Ziemiński Zygmunt z Krakowa, Łuszczkiewiczowa 48 map.

GRAFIKA.

Bołsunowski Karol z Kijowa: 7 płyt miedziorytnicznych.

Łepkowska z Darowskich Gabryela: 14 litografij.

Krzywoszewski Stanisław z Warszawy: osobne odbitki ilustracyi ze »Świata«.

Rygierowa Sabina z Rzymu: 16 ryćin.

Skotnicki Jan: 5 akwafort.

Stasiak: 226 kart pocztowych ilustrowanych.

Nadto złożyli drobniejsze dary: Bandt Jan, Biesiadecki Franciszek z Firlejowa, Adam Czunko, Dymek Janusz, Gebauerowa Józefa, Komitet Wystawy graficznej w Zakopanem, Kosowski Stanisław, Ławrowska Eugenia, Szkaradek Michał, Trybalski A., Watzka Gabryel z Podgórze, Wrzosek Adam, Żuławski Przemysław.

EXLIBRISY I MARKI.

Bartynowski Wł.

Emeryk hr. Hutten-Czapski: 25 marek.

Emerykowa hr. Hutten-Czapska: 4 exlibrisy.

Mękicki Rudolf: 7 exlibrisów.

Peszko Stanisław: 6 exlibrisów.

Plage K.: 163 marek.

Sternschuss A.: 2 exlibrisy.

Żuławski Przemysław: 2 exlibrisy.

Żuławski Zdzisław: 6 marek, 25 nalepek.

FOTOGRAFIE.

Biesiadecki Franciszek z Firlejowa: daguerotyp z r. 1850 z portretem Dwernickiego (por. il. na str. 15) i 3 fotografie.

Komitet Wystawy grunwaldzkiej w Krakowie w r. 1910: album fotografii z wystawy.

Rygierowa Sabina z Rzymu: 196 fotografii.

Nadto złożyli drobniejsze dary: Adler August, Dr. Kieszkowski Jerzy z Wiednia, Krzemiński z Warszawy, Makowski Czesław z Warszawy, Poleska Jadwiga z Rozwienicy, Smoliński z Warszawy, Szkaradek Michał, Szpetkowski Bol. z Warszawy, Żuławski Przemysław.

ETNOGRAFIA.

Orczykowski z Łowicza: wystrzyganki z łowickiego.

Porębski August z Krakowa: 2 stare skrzynie płaskorzeźbione.

Dr. Przybyłko Szymon z Krościenka: dwie figurki ludowe podhalańskie.

Stankiewiczowa Janina z Krakowa: szopka krakowska wykonana pod kierunkiem Wyspiańskiego.

Żuławski Przemysław: wyroby ludowe z okolic Sącza.

WYKOPALISKA.

Biełański Kazimierz: 2 fragmenty urn.

Herliczka Karol: ławnica z okolic Przemyśla.

Żuławski Przemysław: fragmenty żelazne wykopane w Krakowie przy ul. Blich.

PAMIĄTKI.

Biesiadecki Franciszek z Firlejowa: 2 pierścienie pamiątkowe.

Olszanowska z Kijowa: modlitewnik pisany z r. 1862.

Palan Stanisław: stary elementarz angielski z dopiskami Mickiewicza.

Szczudłowska z Wieliczki: zeszyt śpiewów narodowych z czasów powstania listopadowego, list Sienkiewicza w sprawie Wrześni.

Węgierska z Madalińskich Marya: tabakierka złota emaliowana z napisem: »T. KOŚCIUSZKO A. MADALIŃSKIEMU«, pierścien złoty z napisem wewnątrz: »OBROŃCY SWEMU OJCZYZNA«.

MILITARIA.

Biesiadecki Franciszek z Firlejowa: bagnet do karabinu z oddziału Langiewicza.

Byszewski Wincenty z Lipnik: 2 szlify z munduru wojsk polskich.

Czajkowski Stanisław i Leon: dwa mundury wojska polskiego z 1831 r. oraz para butów z prawidłami.

Górecki Józef: trzy stare szable.

Hoyerowa Ludwika: epolety i ryngraf.

Kostrowicka Anna: mundur oficera artylerji litewskiej z czasów W. Ks. Warszawskiego.

Szulakowska Mieczysława: szaszka rodziny Szulakowskich

VARIA.

Bagiński Walery: kolekcja starych guzików (522 sztuk).

Bersohn Mathias: klepsydra Fryderyka Michała ks. Czartoryskiego W. Ks. litewskiego.

Biesiadecki Franciszek z Firlejowa: fartuszek, oznaka i dokument masonski.

Bołsunowski K.: 2 guziki polskie.

Buchner Władysław z Warszawy: kolekcja biletów wizytowych.

Czyżewska Marya z Tarnogóry: egipska figurka brązowa.

Doskowska Emilia: medalionik z dwoma sylwetami.

Prof. Estreicher St.: waga z ciężarkami, własność dawniej Ambrożego Grabowskiego.

Fonberg Marya: karta do gry.

Gill Emil: afisze teatru krakowskiego.

FREKWENCJA MUZEUM NARODOWEGO W R. 1911.

W styczniu	w	dnie	powszednie	410	w	święta	1633	osób.
» lutym	»	»	»	315	»	»	1142	»
» marcu	»	»	»	577	»	»	1744	»
» kwietniu	»	»	»	812	»	»	2155	»
» maju	»	»	»	1535	»	»	2644	»
» czerwcu	»	»	»	2244	»	»	3512	»
» lipcu	»	»	»	2700	»	»	2707	»
» sierpniu	»	»	»	2114	»	»	3042	»
» wrześniu	»	»	»	1596	»	»	2284	»
» październiku	»	»	»	801	»	»	3041	»
» listopadzie	»	»	»	636	»	»	2097	»
» grudniu	»	»	»	416	»	»	1854	»

Ogółem w dnie powszednie 14156 w święta 27855 osób.

Muzeum narodowe w Sukiennicach zwiedziło więc w r. 1911 osób 42011. Ponieważ rok 1910 jako rok jubileuszowy zwycięstwa pod Grunwaldem zgromadził w naszym mieście dziesiątki tysięcy ludzi obcych, dlatego jako rok normalny w frekwencji brany w rachubę być nie może. Natomiast w stosunku do normalnego r. 1909, w którym to roku zwiedziło Muzeum narodowe 37932 osób, r. 1911 wykazuje wzrost frekwencji o 4099 osób.

W instytucjach połączonych z Muzeum narodowym, frekwencja przedstawia się jak następuje:

Muzeum im. Emeryka hr. Hutten-Czapskiego zwiedziło w r. 1911 osób 1846, a zatem o 124 osób więcej niż w r. 1909.

Dom i Muzeum im. Jana Matejki zwiedziło w roku 1911 osób 3079.

Wieżę Maryacką będącą również pod Zarządzeniem Muzeum narodowego zwiedziło w r. 1911 osób 904.

Barbakan otwarty tylko w porze letniej od 1. maja do 15. października zwiedziło w r. 1911 osób 1022 a więc o 619 osób więcej niż w r. 1909.

Ogólna zatem frekwencja we wszystkich instytucjach wynosi osób 48882.

Statystyka ta opiera się na sprzedanych biletach wstępu. Nie obejmuje więc bezpłatnych wstępów; z bezpłatnymi wstępami dzieci szkolnych liczba dochodzi do **60.000** osób.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE

FUNDUSZU MUZEUM NARODOWEGO,
MUZEUM CZAPSKICH,
ORAZ DOMU IM. JANA MATEJKI ZA ROK 1911.

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Reszta kasowa z dnia 31. grudnia 1910 r. ks. Kasy Oszcz. m. Krakowa Nr. 236072 Kor. 157'12 ks. Kasy Oszcz. m. Krakowa Nr. 240905 » 8.577'26			8.734	38
A). Muzeum narodowe.				
Subwencya krajowa	15.000	—		
» rządowa	10.000	—		
Dochód z biletów wstępu	16.096	80		
» z garderoby	671	80		
» ze sprzedaży katalogów	1.421	50		
4-ta rata nadzwyczajnej subwencji krajowej ze subwencji kor. 30.000 na adaptacye Muzeum narodowego	6.000	—		
2-ga rata subwencji państw. ze subwencji kor. 12.000 na adaptacye Muzeum narodowego	4.000	—		
Nadzwyczajna subwencya krajowa na zakupno dzieł artystycznej twórczości ludowej	3.000	—		
Dotacya Gminy miasta Krakowa wydatki: zwyyczajne Kor. 89.391'— nadzwyczajne » 16.383'—	105.774	—		
Zaliczki:				
Urzednicy i służba zwracają wydane na stemple do dekretów	251	36		
Ciż płać tytułem podatku osobisto dochodowego	230	82		
B). Dom im. Jana Matejki.				
Subwencya krajowa	1.000	—		
Dochód z biletów wstępu	1.509	90		
» z czynszów realności	3.676	—		
» z katalogów i druków	270	—		
» z garderoby	69	80		
Przygodne dochody	245	77		
Dotacya Gminy m. Krakowa. Wydatki zwyyczajne	9.800	—		
Zaliczki:				
Zwrot zaliczki danej	2.000	—		
Do przeniesienia	181.017	75	8.734	38

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
A). Muzeum Narodowe i Muzeum Czapskich.				
Niedobór kasowy (gotówki) z dnia 31. grudnia 1910	10.861	28		
Płace personalu Dyrektor Kor. 6.087'96				
Kustosz 1. » 4.235'94				
» 2. » 3.999'96				
» 3. » 2.967'96				
Adjunkt prowizor. » 1.599'96	18.891	78		
Dyetaryusz	1.986	90		
3 woźnych	5.106	84		
2 woźnych	2.409	96		
Palacz Muzeum narodowego	1.129	35		
Robotnik	1.764	80		
Umundurowanie	80	—		
Straż Muzeum narodowego i Muzeum Czapskich	2.547	60		
Wartość czynszu za lokal	30.000	—		
Opał w Sukiennicach	2.036	—		
Zakupno dzieł sztuki	6.297	—		
Konserwacya dzieł sztuki	1.417	53		
Ubezpieczenie dzieł sztuki	402	72		
Biblioteka utrzymanie i porządkowanie	1.930	18		
Portorya i transport	3.703	14		
Wydatki kancelaryjne i ryczałt na reprezentacye	2.321	05		
Wydatki gospodarcze	1.827	72		
Opłata za telefony	199	—		
Pracownia fotograficzna	1.339	85		
Wynagrodzenie służby za nadzwyczajne roboty	30	—		
Wynagrodzenie sprzedającego bilety	920	40		
Druk katalogów i albumów	4.609	78		
Urządzenie stałej wystawy graficznej	170	—		
Podróże	1.402	92		
Oświetlenie	166	49		
Dr. W. Lasockiemu 7% od 3000 Rubl.	536	46		
Opłata za wentylacye elektryczną	152	91		
Utrzymanie budynku Muzeum Czapskich	432	87		
Oprawa książek i rycin	1.078	39		
Introrigator i pomocnik	759	72		
Ogród i lapidaryum	331	—		
Wydatki nadzwyczajne:				
Sporządzenie inwentarza Muzeum narod. i katalogu	1.685	10		
Przerobienie inwentarza Muzeum Czapskich	1.882	—		
Sporządzenie inwentarza kolekcji Rusieckiego, Goldsteina i Starzeńskiego	555	—		
Do przeniesienia	110.965	84		

PRZYCHÓD.

Zamknięcie rachunkowe funduszu Muzeum Narodowego,

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Z przeniesienia	181.017	75	8.734	38
Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1911 r.	18.812	75		
Razem	199.830	50	8734	38

Muzeum Czapskich, Muzeum im. Jana Matejki za r. 1911.

ROZCHÓD.

	Gotówka		Papiery	
	K.	h.	K.	h.
Z przeniesienia	110.965	84		
Szafy i gabloty na zbiory Rusieckiego	382	—		
» » » » Goldsteina	320	—		
Zakupno portretu biskupa Ignacego Krasickiego	4.475	74		
Sprawienie szafy wertheimowskiej na monety	4.000	—		
Naprawa podcieni w lapidaryum Muzeum Czapskich	43	60		
Zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w pracowni Muzeum Czapskich	171	65		
Naprawa kaloryferów w Muzeum narodowym	1.437	21		
Zaliczki:				
Tytułem zaliczek na stemple do dekretów Kor. 350'64				
C. k. urzędowi podatkowemu tyt. zapł. podatku od urzędników i służ. » 364'60	715	24		
Zaliczka udzielona na cele administracyjne	6.500	—		
Zwroty funduszowi miejskiemu:				
dochody zwyczajne Kor. 39.200'—				
» nadzwyczajne » 13.000'—	52.200	—		
B). Dom im. Jana Matejki.				
Kustosz	2.199	96		
Odźwierny	900	—		
Straż pilnująca zbiorów	384	—		
Umundurowanie	65	—		
Ubezpieczenie budynku i zbiorów od ognia	52	17		
Utrzymanie porządku i wydatki gospodarcze	930	68		
Opał i oświetlenie	789	13		
Opłata za telefon	54	50		
Kancelarya	71	—		
Katalogi i druki	128	34		
Procenta od długów i podatki	3.435	13		
Naprawy	148	60		
Nabytki i urządzenia	240	—		
Portorya	32	44		
Drobne wydatki	92	27		
Zaliczki:				
Udzielona zaliczka na cele administracyjne	2.000	—		
Zwroty funduszowi miejskiemu, dochody zwyczajne	7.096	—		
Reszta kasowa z końcem r. 1911 (papierami			8.734	38
Razem	199.830	50	8.734	38

BILANS.

Stan czynny:

Reszta kasowa papierami z dnia 31. grudnia 1911 r.		
Ks. K. Oszcz. m. Krakowa Nr. 236072	127·12	
» » » » » Nr. 240905	8.577·26	Kor. 8.734·38
Zwrot za stemple wypłacone do dekretów (zaległ.)	»	324·70
Zaliczki do zwrotu na cele administr. udzielone	»	6.500·—
Saldo stanu biernego	»	3.270·49
Razem		Kor. 18.829·57

Stan bierny:

Niedobór kasowy z dnia 31. grudnia 1911	. . .	Kor. 18.812·75
Niezapłacony podatek c. k. Urzędowi podatkowemu w Krakowie za urzędników i sługi	. . . »	16·82
Razem	. . .	Kor. 18.829·57

Z miejskiej Izby Obrachunkowej

Krzyżanowski

Dyrektor M. Izby Obrach.

Kraków, dnia 3. kwietnia 1912.

Sprawozdanie niniejsze przyjął Komitet Muzeum narodowego do wiadomości na posiedzeniu dnia 19. lipca 1912 r.

Dyrekcya Muzeum narodowego.

Prof. Dr. Feliks Kopera.

